

El Parlament Balear rechaza limitar la jurisdicción universal para la persecución de crímenes

El Parlament de les Illes Balears se mostró el 29 de abril contrario a 'cualquier' modificación de la legislación que tienda a la limitación de la jurisdicción universal para la persecución de crímenes de genocidio, de guerra o contra la humanidad.

De esta forma, durante la sesión de la Comisión de Asuntos Institucionales y Generales que tuvo lugar el 29 de abril se debatió y votó esta Proposición No de Ley que fue defendida por el diputado del Grupo Parlamentario Bloc per Mallorca, Miquel Àngel Llauger.

No obstante, y pese a la abstención del PP, se aceptó la propuesta, así como la adhesión que presentó el Grupo Parlamentario Mixto, mediante la cual además se 'da preferencia al Tribunal Penal Institucional'.

[Texto integro del debate y votación. En catalán]

Boletín ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS / Núm. 27 / 29 d'abril del 2009
Pág 406 y siguientes

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 3864/09, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a jurisdicció universal. [El BLOC es una coalición electoral formada por el Partit Socialista de Mallorca - Entesa Nacionalista, Esquerra Unida de Mallorca, Els Verds de Mallorca y la sección local de Esquerra Republicana de Catalunya]

Passam al punt que queda de l'ordre del dia que és la Proposició no de llei RGE núm. 3864/09, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a jurisdicció universal.

Té la paraula el Sr. Miquel Àngel Llauger, per un temps de deu minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. L'ordenament jurídic actual considera que hi ha una sèrie de crims, com són els crims de guerres, crims contra la humanitat, els crims de genocidi, el que podríem dir, en certa manera, els grans crims contra la humanitat, que són crims de dret internacional; això vol dir que tots els països els han de perseguir i que la comunitat internacional té el deure de perseguir-los i en aquest sentit tenen una naturalesa diferent de la resta de delictes que es persegueixen a l'àmbit de cada país.

El fet que parlem de crims de dret internacional du la necessitat que existeixi una justícia penal internacional i que, per tant, existeixin tribunals internacionals dedicats a combatre aquest tipus de crims. La primera passa en aquest camí, que en els darrers anys ha avançat molt, varen ser els tribunals que es varen conformar després de la Segona Guerra Mundial, els Tribunals de Nüremberg, els Tribunals de Tòquio que varen tenir com a missió jutjar els crims comesos per les potències perdedores de la guerra, per les potències de l'eix.

Després de la Guerra Freda hi va haver, perdó, després de la Guerra Mundial, després dels Tribunals de Nüremberg i de Tòquio hi va haver el període de la Guerra Freda que va ser un període molt difícil per poder avançar en aquest terreny, però una vegada acabada la Guerra Freda es va reprendre aquest camí i les primeres passes varen ser la creació d'allò que s'anomena tribunals *ad hoc*, que són tribunals creats per Nacions Unides o bé creats de manera mixta entre Nacions Unides i el país allà on es jutgen els fets. Els primers dos exemples varen ser el tribunal per jutjar els crims comesos a l'ex-Iugoslàvia durant l'enfilall de guerres de la dècada dels noranta, que és aquell tribunal, amb seu a l'Haia, que ens ha permès veure asseguts al banquet dels acusats a personatges tan sinistres com Milosevic i com Karadzic. I també un tribunal *ad hoc* que es va crear pels fets de Rwanda de l'any 1994, que en aquest cas és un tribunal que ha fet una feina interessant, però també és un exemple de les limitacions d'aquests tribunals *ad hoc* en la mesura que és un tribunal que tenia un mandat molt limitat en el temps, que en la pràctica volia dir que jutjava només els crims comesos per una de les parts contendents. Després hi ha hagut altres exemples, o havent-hi altres exemples de tribunals *ad hoc*, que són internacionals o que són mixtos, entre Nacions Unides i el país, com el que hi ha hagut a Sierra Leona, com el que hi ha a Cambotja.

Una altra passa molt important va ser la creació del llargament esperat i llargament preparat i molt reclamat per diverses organitzacions internacionals de defensa dels drets humans, del Tribunal Penal Internacional, l'any 1998 s'adopta el Tractat de Roma i en virtut d'aquest tractat es crea aquest Tribunal Penal Internacional que té, com a missió, la persecució bàsicament d'aquests delictes: de genocidi, crims de guerra, crims contra la humanitat. Aquesta és una passa decisiva, és una fita i el Tribunal Penal Internacional està cridat a ser o hauria de ser el gran instrument de la justícia penal internacional; ara bé, és un tribunal que també té les seves limitacions, la primera, i més òbvia, és que només pot actuar per a aquells països o per a ciutadans d'aquells països que en són part, i això és una limitació evident, perquè li dona un cert caràcter de voluntarietat, només podrà veure casos de països que en siguin part, i veurem quan vegem el darrer cas que hi ha hagut a l'Audiència Nacional sobre atacs a Gaza, el fet que Israel no sigui part d'aquest Tribunal Penal Internacional és una limitació molt important de cara que pugui actuar en relació amb els crims que s'han comès en aquesta zona del món.

Una altra limitació del Tribunal Penal Internacional és el fet que no tots els països del món i que països molt importants del món no en siguin part li lleva òbviament reconeixement, legitimitat, autoritat, i això ho hem vist en un cas recent, quan va processar el president en actiu del Sudan, que era un cas molt important en la mesura que es demanava el processament d'un cap d'estat en actiu, però el Sudan va reaccionar dient que ell no ho

reconeixia, i no només això, sinó que va originar un moviment de solidaritat entre països àrabs que, evidentment, llevaven legitimitat i autoritat i possibilitats d'actuació a aquest tribunal.

És en aquest àmbit on la jurisdicció universal ...

EL SR. PRESIDENT:

A veure si prestam atenció al que fa la comissió.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Jo no deman atenció, deman silenci, l'atenció ja cadascú que hi posi la que vulgui.

És en aquest àmbit que la jurisdicció universal hi té un paper molt important, la jurisdicció universal vol dir, en definitiva, que hi hagi països que tinguin tribunals que puguin jutjar casos que tenen a veure amb aquests delictes, sigui quin sigui l'estat on s'han comesos aquests crims i sigui quina sigui la nacionalitat dels agressors i també de les víctimes. La jurisdicció universal és evident que té un caràcter complementari, perquè ha d'actuar allà on no actuen, perquè no poden o perquè falta voluntat política o pel que sigui, allà on no actuen els tribunals del propi país i allà on no actua tampoc, per limitacions com les que hem vist respecte del Tribunal Penal Internacional, allà on no actua la justícia penal internacional.

Espanya és un dels països que aplica la jurisdicció penal internacional i que ha estat capdavanter i que ha estat reconegut internacional com a d'avantguarda en aquest terreny. En aquest sentit, l'ordre de detenció contra el general Pinochet de ja fa molts d'anys va ser un punt d'inflexió, a més amb tot allò que tenia de cop d'efecte i d'espectacularitat i de creació d'expectatives; semblava que després d'allò havia de venir un gran avanç de la jurisdicció universal i també en general de tot allò que és justícia penal internacional, en realitat tot ha estat més lent, però sí que és veritat que l'Audiència Nacional Espanyola ha estat un tribunal en què s'han vist molts casos basant-se en aquest principi de jurisdicció universal, s'han vist casos que tenen a veure amb el Tibet, amb Guatemala, amb El Salvador, s'han vist casos que tenen a veure amb l'antic Sàhara espanyol, amb el Sàhara occidental, i vull recordar que a l'Intergrup Parlamentari vàrem tenir convidat a representants d'associacions de les que havien posat les querelles i va ser una aportació molt interessant. S'han vist casos que tenen a veure amb Rwanda, també molt interessants perquè complementen aquella acció del Tribunal Internacional *ad hoc* en la mesura que també va permetre encausar, per dir-ho simplificadament, l'altra part, i que, a més, també és un cas que ens interessa molt perquè hi ha gent mallorquina important que s'ha implicat amb la querella i amb aquest tema. I darrerament un cas que també ha tengut molta significació mediàtica, és que el jutge, el magistrat Fernando Andreu es va declarar competent per admetre una querella contra un exministre de Defensa israelià i uns militars israelians per uns atacs a Gazza, no d'aquests darrers, sinó de l'any 2002, en què, amb l'objectiu de fer allò que ells diuen un assassinat selectiu d'un líder islamista, varen morir catorze o quinze

persones civil. Aquest cas concretament, aquest cas darrer, va ser el que va motivar unes pressions i davant aquestes pressions és quan va arribar qualque missatge del Govern espanyol en la línia que el Govern espanyol es volia repensar, per dir-ho així, aquesta qüestió, volia fer alguna modificació, volia introduir els canvis necessaris perquè la jurisdicció universal quedàs, per dir-ho així, a aquells casos on hi havia connexió, per dir-ho de manera que s'entengui. Aquest cas de Gazza també era nou en aquest sentit, perquè en tots els altres casos, amb els de Rwanda, amb els del Sàhara, amb els d'El Salvador hi havia alguna connexió espanyola o bé amb víctimes o bé amb querellants o bé amb agressors, en aquest cas no hi havia connexió espanyola i d'aquí va sortir aquesta idea de limitar l'aplicació de la jurisdicció universal allà on hi hagi aquesta connexió.

Nosaltres entenem que la jurisdicció universal té un paper molt important, té un paper, com he dit, complementari, allà on no actua la justícia de cada país i allà on no pot arribar la justícia penal internacional i per tant és important en aquest moment que es mantengui, i qualsevol moviment de retrocés o de rebaixa considerem que seria greu i que seria un retrocés, en definitiva, en aquesta lluita contra la impunitat i un retrocés en aquesta lluita per la justícia penal universal.

Per tant, la nostra proposta és que el Parlament de les Illes Balears es manifesti contrari a qualsevol modificació o normativa tendent a rebaixar l'aplicació del principi de jurisdicció universal per part dels tribunals espanyols.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llauger. Abans de donar la paraula al representant del Grup Parlamentari Mixt agraiem que els diputats que tenguin alguna reunió a fer en aquesta sala, la facin sense molestar o sense interferir el diputat que està en ús de la paraula.

Dit açò, té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt, per un temps no superior a deu minuts, la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, una part important dels crims que es cometen contra la humanitat es produeixen dins l'interior dels estats o bé en lluites entre estats veïns. Històricament, els grans crims, els han produït dictadors al capdavant de règims totalitaris que han actuat contra una part de la pròpia població. Tal va ser el cas del nazisme, que massacrà un gran nombre de jueus alemanys, o el cas de l'estalinisme, que massacrà fonamentalment russos, o del maoisme o del "polpotisme", que actuaren contra xinesos o cambotjans. També és habitual la massacre contra vesins en conflictes de caire nacional: la dels txètniks pels serbis a Srebrenica o la guerra dels Balcans o del govern del Txad, els cristians de Darfur o la de Rússia contra Txetxènia.

Certament en el cas dels crims contra la humanitat allò més habitual és que la població massacrada es trobi completament indefensa davant un govern totalitari que té capacitat física per massacrar-la i que intenta mantenir-se en la impunitat.

Tant la creació de tribunals específics per jutjar crims de guerra com més recentment la creació del Tribunal Penal Internacional constitueixen elements favorables a la defensa dels més febles contra la impunitat dels més forts, d'aquells que poden tenir propensió a cometre crims contra la humanitat. També ho pot ser l'aplicació de la jurisdicció universal per part d'alguns estats, però s'hi ha d'anar molt alerta. Vull dir amb això que l'aplicació de la jurisdicció universal pot ser útil, certament, en determinats casos, i en l'explicació de motius que ens presenta el BLOC per Mallorca en tenim alguns de ben clar, però també comporta els seus perills i genera les seves contradiccions. Aquestes contradiccions poden ser tan grans que arribin a deslegitimar la jurisdicció universal.

M'explicaré. Certament va ser important que els crims comesos pel general Pinochet no passassin desapercebuts i que fins i tot fossin jutjats, però molta gent a l'Estat espanyol podria considerar amb tota la coherència del món que no tenia gaire sentit que un jutge d'Espanya es dedicàs a jutjar crims contra la humanitat a l'Amèrica llatina mentre s'ha passat pàgina pel que fa al règim franquista. Persones amb més responsabilitat criminal sobre les seves espatlles que no el general Pinochet no varen ser sotmeses a cap tipus de judici ni se'n varen fer grans queixes públiques. El cas de l'actuació del magistrat Fernando Andreu en l'intent de processar un antic ministre d'Israel encara planteja molts més dubtes, i en planteja més perquè si bé en el cas de Pinochet es tractava d'un antic dictador desautoritzat pel règim democràtic vigent a Xile, en el cas del ministre israelià es tractava del membre d'un govern d'un estat que manté relacions diplomàtiques amb l'Estat espanyol, que té ambaixador a Madrid i que havia estat elegit democràticament.

En qualsevol cas, per tant, s'ha d'anar molt alerta a l'hora d'intentar aplicar alegrement la justícia universal, tot escollint uns casos i deixant-ne passar d'altres. Cap magistrat espanyol no s'ha fixat en els crims contra la humanitat comesos al Kurdistan o a Txetxènia o al Líban per potències imperialistes com Síria o Iran. Per què s'aplica en uns determinats casos i es deixa completament de banda en uns altres?

Francament, tenint en compte la poca fiabilitat de l'aplicació de la justícia universal per part d'alguns estats, aquesta diputada considera que s'hauria d'anar molt alerta i no intentar en cap cas suplantar el Tribunal Penal Internacional. El que realment seria efectiu a nivell internacional seria que el Tribunal Penal Internacional tengués totes les competències en aquestes qüestions. Per tant proposaria una esmena *in voce* a la proposta final: després d'allà on diu "contra la humanitat", hi afegiria, canviant el punt per una coma, "donant preferència al Tribunal Penal Internacional".

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Hble. Sr. Josep Maria Costa per un temps de 10 minuts.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies. Jo, com no l'havia felicitat, no vull ser descortès. L'enhorabona.

En primer lloc voldria plantejar-los una qüestió que evidentment no és competència de vostès a l'hora de qualificar, però no m'ha passat desapercebuda i ho vull dir. Evidentment tenim un debat clarament de drets humans; hi ha una comissió en aquest parlament de drets humans i es veu a la Comissió d'Assumptes Institucionals. Pens que és un error que s'ha comès a l'hora de fer una qualificació d'on ha d'anar aquesta esmena, i almenys vull fer patent això perquè pens que va en detriment d'una comissió específica d'aquest parlament que es dedica a drets humans. Per tant demanaria que en una altra ocasió, que evidentment no l'afecta a vostè perquè acaba de tenir el nomenament, però pens que aquestes qüestions no ha de passar per alt.

Feta aquesta puntualització jo bàsicament, sense haver parlat en absolut ni haver-nos vist sobre aquesta qüestió amb Esperança Marí, la portaveu d'Eivissa pel Canvi, compartesc literalment l'esperit de la seva intervenció, i pens que a l'hora de parlar dels tribunals de la jurisdicció universal exercida per estats, concretament l'Estat espanyol, s'ha de veure com una anomalia o com una excepcionalitat, i pens que el que s'ha de posar de manifest i tots els esforços és en la necessitat que tinguem un tribunal penal internacional que estigui més enllà de les conjuntures polítiques i que exerciti una garantia dels drets humans. Pens que aquesta és la base de tota la qüestió, perquè si no es produeixen moltes situacions que no s'aconsegueixen entendre: per què Xile i no parlam del Kurdistan, per exemple? Depèn del fet que un jutge o que una iniciativa d'un es posi una querella?

Aquestes són autènticament contradiccions que hi ha, i jo pens que està bé que s'hagi fet el procés que es va fer contra el general Pinochet, però també hi ha hagut una reflexió i no es fa per reobrir, n'estic convençut, un debat de fa 30 anys a la democràcia espanyola, però pens que almenys com a reflexió política s'ha de poder fer en aquest parlament, que és el lloc de parlar i de contrastar idees. Aquí cap jutge no ha aplicat la jurisdicció universal pels delictes que es van cometre no només pels franquistes, en aquest país varen sortir etarres amb condemnes de sang de les presons espanyoles i ningú no va obrir un procediment de jurisdicció universal. Per què?, perquè hi havia una llei, que va ser la Llei d'amnistia del 78, que ho van decidir les corts constituents en aquest país. Què hauria passat si França -ara que aqueixa setmana està tant de modahagués obert un procediment de jurisdicció universal contra l'Estat espanyol? Idò una qüestió que hauria passat a l'Estat espanyol, i pens que aquesta és la reflexió que ha posat el Govern d'Espanya, el govern de Zapatero damunt la taula, que és que s'ha de potenciar la jurisdicció universal exercida per un òrgan competent perquè quan Espanya o un jutge espanyol, perquè hi ha una diferenciació dels diferents poders de l'Estat, obri un procediment evidentment té efectes col·laterals de polítiques

d'Estat, i evidentment és molt més lògic que dugui qualsevol procediment un òrgan internacional més enllà del tema de les conjuntures polítiques que altres qüestions.

Per tant el tema dels crims contra la humanitat contra els saharis, que el dugui un tribunal penal internacional és el que correspon i, si no, és un oblit que fa la comunitat internacional contra això, i pens que és una anomalia que ho hagi de fer un jutge nacional, una qüestió d'aquesta..., d'aquesta qüestió. Benvolgut sigui, i per tant, perquè no hi hagi cap malentès amb el grup proponent, que mentrestant alguns jutges en aquest país, transitòriament i amb totes les contradiccions del món, han suplert aquesta omisió de la comunitat internacional per falta d'òrgans jurisdiccionals internacionals.

Però crec que ha faltat escoltar a l'intervinent quin és l'objectiu final. L'objectiu final, i crec que seria el dia que més contents podríem estar, que cap jutge espanyol hagi de fer judicis de drets humans a nivell internacional perquè tenim òrgans que ho realitzen amb tota tranquil·litat.

I hi ha una qüestió que no s'ha dit i també s'ha d'apuntar: fer judicis contra els Milosevic, etc., és el més senzill. M'explic; contra els que han perdut o contra els que s'han condemnat internacionalment, o les polítiques d'estat han condemnat internacionalment, és el més senzill, en el que la jurisdicció universal té un gran repte és a processar els que no han perdut com els Milosevic o els Karadzic, i per tant pens que això no correspon a un estat o al poder judicial d'un estat, sinó que hem de tenir un tribunal internacional fort que pugui jutjar o bé els que han perdut, com els Milosevic, o bé a altres que no anomenaré però que estan a la consciència i als diaris de tots, que puguin estar governant qualsevol país democràtic o no.

Per tant, amb aquestes puntualitzacions, donarem suport a la proposta plantejada, i consideram que és una bona aportació l'afegit que ha proposat la portaveu d'Eivissa pel Canvi, que va fonamentalment en l'esperit de la intervenció que he volgut realitzar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez per un temps no superior a deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, i des d'aquí, des del Grup Parlamentari Popular, també afegir-me a la felicitació que li ha dedicat també el Sr. Josep Maria Costa.

Senyores i senyors diputats, en primer lloc, en fi, aquest diputat, aquest portaveu volia dividir clarament, perquè així entén que s'ha de fer, aquesta proposició no de llei en tres parts clarament diferenciades. En primer lloc, aquella part que parla efectivament, i és

pràcticament tota l'exposició de motius, d'aquells tribunals que han actuat de forma decidida contra delictes de genocidi, crims de guerra i crims contra la humanitat, fets que nosaltres rebutjam, òbviament, com no pot ser d'altra manera, als quals nosaltres no ens oposarem ni feim cap objecció sinó tot al contrari, pensam que és important impulsar accions òbviament destinades a perseguir aquests delictes a nivell internacional.

En segon lloc, i crec que és el bessó de la nostra intervenció, allà on ens volem fixar és la segona part; la segona part parla que el Govern espanyol està plantejant canviar la legislació per limitar l'aplicació de la justícia universal només en aquells casos en què existeixi una connexió espanyola. Bé, el Grup Parlamentari del BLOC ens porta avui aquesta manifestació, una manifestació que aquest diputat desconeix; jo desconeix si el Govern de l'Estat en aquest moment s'està plantejant modificar la legislació en el sentit que només s'apliqui en aquells casos en què hi hagi connexió espanyola. Per tant el que vull dir és que mentre això no es faci públic, mentre aquest diputat no coneixi en quins termes s'han de produir aquestes modificacions legislatives de les quals parla el BLOC, no em puc manifestar per desconeixença i per ignorància. Per tant jo ho ignora, i jo crec que el diputat del BLOC coneix perfectament quina és la meua posició i potser després pugui o tregui l'oportunitat d'explicar en quins termes aquesta legislació que diu que promou el Govern espanyol què és el que estableix.

Perquè, miri, jo el que no puc fer en aquest moment és comprometre el Parlament, comprometre el Parlament amb una iniciativa que jo desconeix, amb una iniciativa que el Parlament desconeix, amb una iniciativa que en aquest moment tothom no sap exactament de què parla. I, en segon lloc, crec que també és absolutament important fer menció a una qüestió: la iniciativa legislativa, aquesta en particular de la qual vostès parlen, parteix del Govern de l'Estat, però hi ha unes cambres que efectivament són sobiranes, que el Congrés dels Diputats, que són aquells que han de practicar aquesta modificació legislativa. Per tant jo tampoc no vull comprometre ni limitar l'acció sobirana d'aquells diputats en el Congrés als efectes que considerin modificar en els termes que considerin la legislació en aquesta matèria, perquè aquella cambra és absolutament sobirana per modificar la legislació que trobi adient.

Per tant crec que no és aquest parlament, i crec que amb el vot del Partit Popular això no s'ha de produir, el que ha de limitar la sobirania d'aquells diputats que estan al Congrés de Diputats, que han de decidir sobre legislacions que en aquest moment nosaltres ni manco coneixem i que els diputats del BLOC ni manco ens ha sabut explicar o no ens ha explicat. Jo crec que aquesta manifestació que fan aquí és una manifestació de part, òbviament, una manifestació que no han contrastat, és una notícia que nosaltres desconeixem i per tant sobre la qual nosaltres no ens pronunciarem amb un canvi de legislació que en aquest moment nosaltres ignoram en quins termes ha de ser produïda, en quins termes es produirà perquè es tracta d'una expectativa. Per tant nosaltres sobre una expectativa no ens pronunciarem, i tampoc no crec que sigui una actitud responsable que aquest parlament es

manifesti sobre una expectativa, una expectativa de futur que no sabem si es produirà o no es produirà.

Vostès diuen que planteja canviar la legislació. En quins termes?, com?, què dirà?, on és el text que parla del que canviarà aquesta legislació? Nosaltres ja ens avançam a això i ja proposam limitar el que dirà aquesta legislació. A mi primer m'agradaria saber què diu aquesta legislació per llavors poder pronunciar-me i, després d'això, poder comprometre aquest parlament perquè faci una declaració de principis en el sentit de limitar una cosa o limitar-ne una altra. Això que quedi absolutament clar.

I en segon lloc, com dic, he de reiterar que crec que la sobirania resideix sobre els diputats de la cambra..., de les Corts Generals per fer modificacions d'aquest tipus, i crec que des d'aquí no hem de limitar en qualsevol cas aquestes qüestions.

Simplement he d'anunciar el nostre vot en el sentit d'abstenir-nos en aquesta votació i moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Per resoldre les contradiccions que s'han pogut plantejar, record que hi ha una esmena *in voce*, el Sr. Miquel Àngel Llauger té la paraula per cinc minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Començaré per la darrera intervenció perquè és la que ara tenc més recent. El Partit Popular diu que s'abstindrà sobretot per dos motius, perquè aquí sembla, per resumir, que vol que ens manifestem sobre unes intencions de modificació legislativa que no se sap quines són. Sr. Jerez, el text de l'acord que es proposa diu que es manifesta contrari a qualsevol modificació de la legislació de l'Estat que tendeixi a la limitació de la jurisdicció universal. Nosaltres creim que per afirmar això no és necessari saber si hi ha intencions o si no n'hi ha, tan sols, ni en quin sentit es vol limitar, sinó que simplement la proposta és que el Parlament es manifesti contrari a qualsevol modificació que pugui limitar això.

Les intencions no han estat en termes de textos legals, han estat en termes de declaracions periodístiques que arrel del cas de Gaza varen dir que seria convenient estudiar la possibilitat de limitar-ho als casos en què hi hagi alguna connexió espanyola, i varen venir de membres del Govern. Aquest és el punt de partida, però en qualsevol cas repetesc que no faria falta ni tan sols saber si hi ha intencions, ni tan sols conèixer en concret com s'han de substanciar per estar d'acord amb el fet que volem que el Parlament de les Illes Balears afirmi la importància de la jurisdicció universal, i per tant reafirmi que no hi ha d'haver cap modificació tendent a limitar-la.

Respecte del segon argument, que no hem d'entrar en qüestions que són competència sobirana del Congrés, si hagués vengut preparat supòs que podria haver vengut amb una

bateria de PNL aprovades pel Partit Popular en què es proposa que el Parlament de les Illes Balears es manifesti sobre coses que en definitiva són competència del Congrés dels Diputats.

Passant als altres grups, gràcies pel suport. Tots dos han fet molt d'èmfasi en la qüestió que la jurisdicció universal és..., no sé com dir-ho, una anomalia, una cosa complementària, una cosa subsidiària, fins i tot s'ha dit una cosa transitòria. Jo he utilitzat el terme complementària, perquè efectivament és complementària i m'agrada més dir que és complementària que dir que és una anomalia; també m'agradaria dir que és transitòria perquè m'agradaria pensar que arribarà un moment que el Tribunal Penal Internacional tindrà el suficient reconeixement i les suficients potestats perquè aquesta jurisdicció universal exercida pels estats sigui innecessària. El que passa és que les limitacions del Tribunal Penal Internacional són tantes, de recursos, de reconeixement, d'estats que en són part, que avui en dia és la limitació més òbvia, que en aquest moment aquest ideal està molt enfora. Per tant aquest caràcter, sense deixar de ser complementari, no deixa de ser molt i molt important, i molts dels avanços que hi ha hagut en els darrers anys en justícia penal internacional han vingut més per aplicació de jurisdicció universal per part de determinats estats, entre ells Espanya, però també d'altres com a Bèlgica, com el Regne Unit que no per actuacions d'aquest tribunal penal internacional que de moment encara és molt presoner de les seves limitacions.

Dos comentaris ràpids, si em permet el president. El Sr. Costa feia referència que s'ha de considerar que les actuacions que pugui tenir un tribunal estatal pot tenir efectes polítics col·laterals en el sentit d'efectes diplomàtics i indesitjables, per dir-ho així, això s'entén perfectament i aquesta és la política real, però nosaltres entenem, precisament, que això va amb la línia que els tribunals han de poder operar sense consideració d'aquests efectes. Si un tribunal pensa que en un cas hi ha crims de guerra, crims contra la humanitat i que ell té jurisdicció per ser competent en aquests casos no ha de considerar les possibles implicacions diplomàtiques en aquest sentit i en qualsevol cas la nostra proposta no hauria de ser de prudència en aquest sentit.

Pel que fa a la representant d'Eivissa pel Canvi parlava, també ho deia el Partit Popular, d'aquella pregunta per què alguns casos sí i alguns casos no. Crec que l'Audiència Nacional que ha vist casos d'Israel, de Xina, del Marroc, del Tibet, de Guatemala, del Salvador ja demostra una àmplia gamma de casos com per no ser acusada de parcialitat i el per què sí i alguns no alguns casos tenen a veure amb la connexió espanyola i alguns casos tenen a veure en qui presenta les querelles i en qui presenta denúncies. En qualsevol cas respecte del cas d'Israel, que ha estat comentat per la representant d'Eivissa pel Canvi, també entenem perfectament que en el cas que sigui un ministre elegit democràticament i que sigui un país amb el qual Espanya té relacions diplomàtiques no lleva ni posa res en el cas penal. Si una persona ha comès crims de guerra, els ha comesos al marge que hagi estat triat democràticament i que Espanya hi tenguí relacions diplomàtiques, i si un tribunal espanyol

considera que l'ha de poder jutjar l'ha de poder jutjar també al marge d'aquestes consideracions.

Acab amb l'esmena *in voce* que se m'ha presentat. L'esmena *in voce* la podem incloure en ares del consens, però òbviament nosaltres, com a proposants, la consideram una referència innecessària perquè el caràcter complementari de la jurisdicció universal ja està afirmat en l'exposició de motius, ja l'he afirmat quan he explicat la proposició no de llei i a més va una mica per ser la jurisdicció universal, per ser, i així és entès per tothom que defensa en aquest moment, actua on no pot arribar per les seves limitacions el Tribunal Penal Internacional o la Justícia Penal Internacional. Per tant, posar l'èmfasi en aquest caràcter subsidiari en definitiva entenem que pot, fins i tot, equivaler a rebaixar una jurisdicció universal que en aquests moments juga un paper essencial en aquesta lluita contra la impunitat i en aquesta lluita per a la justícia penal universal. Per tant, l'acceptam en ares del consens dels socis del pacte, que no ens havien avisat que la presentarien, però l'acceptam de mala gana.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llauger. Entenem que accepta l'esmena que presentava *in voce* la Sra. Marí. Per tant, es procedirà a votar la proposició no de llei amb aquesta esmena inclosa. Votam.

Vots a favor de la proposició no de llei?

EL SR. SECRETARI:

9 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

6 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Queda aprovada per 9 vots a favor i 6 abstencions.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.